

Praha:	24.11.2023	Městský úřad Hořovice
Číslo jednací:	131677/2023/KUSK-DOP/Svo	Odbor technický a dopravní
Spisová značka:	SZ_131677/2023/KUSK	Palackého nám. 2/2
Oprávněná úřední osoba:	Ing. Kateřina Svobodová	268 01 HOŘOVICE
Značka:	DOP/Svo	

ROZHODNUTÍ

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jako věcně příslušný odvolací orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozhodl o odvolání účastníků řízení:

- Olga Daňková, nar. 23.10.1961, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov

- Josef Daněk, nar. 06.06.1957, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov

oba zast. Mgr. Renatou Wachtlovou, LL.M., advokátkou ČAK ev. č. 02469, se sídlem Pražská 346, 268 01 Hořovice,

proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního, ze dne 14.08.2023, č.j. MUHO/24282/2023, sp. zn. S-MUHO/3719/2023, kterým silniční správní úřad rozhodl, že se

„Na části pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky se nachází veřejně přístupná komunikace, dále VPÚK. Jedná se o část pozemku vymezenou:

- *Hranicemi pozemků par. č. 970 (příjezdová komunikace), par. č. 953 (ostatní plocha) a parc. č. 954 (zastavěná plocha a nádvoří),*
- *Spojnicí mezi bodem, kde se sbíhají pozemky par. č. 954, par. č. 955 a par. č. 964 a bodem. Kde se sbíhají pozemky par. č. 966/1, par. č. 969 a par. č. 964,*
- *Hranice pozemků par. č. 969 (zahrada), par. č. 968 (zastavěná plocha a nádvoří) a znovu par. č. 969 až k hranici pozemku par. č. 970*

VPÚK na části pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky slouží k dopravní obsluze, příjezdu k hlavního vchodu, vchodu do dřevníku, vchodu do dílny, vjezdu do průjezdu do p. č. p. 37 a volnému přístupu k jižnímu štítu domu č.p. 37 z pozemku parc. č. 964 v k.ú. Chaloupky. Přístup a příjezd na VPÚK nesmí být uzavírán vjezdovými vraty mezi pozemky č. 964 a č. 970.

VPÚK nepokračuje dále od popsaných hranic po pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky, jižním směrem k pozemku par. č. 926 v k.ú. Chaloupky.“

takto:

Napadené rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního, ze dne 14.08.2023, č.j. MUHO/24282/2023, sp. zn. S-MUHO/3719/2023 se odvoláním účastníků řízení:

- Olga Daňková, nar. 23.10.1961, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov

- Josef Daněk, nar. 06.06.1957, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov

oba zast. Mgr. Renatou Wachtlovou, LL.M., advokátkou ČAK ev. č. 02469, se sídlem Pražská 346, 268 01 Hořovice (dále jen „odvolatelé“)

podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

mění v části výroku rozhodnutí

„Odbor technický a dopravní Městského úřadu Hořovice jako příslušný silniční správní úřad podle § 40 odst. 4) písm. a), zákona č.13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích), ukončil dokazování v řízení pod spisem S-MUHO/ 3719 /2023 a č.j. MUHO/22344/2023 o určení právního vztahu existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky, v řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, úřadu Středočeského kraje. Odboru dopravy č.j. 043162/2023/KUSK-DOP/Svo ze dne 19.5.2023, rozhodnutí nabylo právní moci 7. 6. 2023. Rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje. Odboru dopravy č.j. 043162/2023/KUSK DOP/Svo ze dne 19.5.2023 bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Hořovice ze dne 14.2.2023 č.j. MUHO/5453/2023, sp. zn. S-MUHO/187/2022 a věc byla vrácena k novému projednání. Základě rozhodnutí Krajského na rozhodl podle § 142 odst. 1 správního řádu, po provedeném dokazování podle § 142 odst. 3 správního řádu

takto:

Na části pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky se nachází veřejně přístupná komunikace, dále VPÚK. Jedná se o část pozemku vymezenou:

- *Hranicemi pozemků par. č. 970 (příjezdová komunikace), par. č. 953 (ostatní plocha) a parc. č. 954 (zastavěná plocha a nádvoří),*
- *Spojnicí mezi bodem, kde se sbíhají pozemky par. č. 954, par. č. 955 a par. č. 964 a bodem. Kde se sbíhají pozemky par. č. 966/1, par. č. 969 a par. č. 964,*
- *Hranice pozemků par. č. 969 (zahrada), par. č. 968 (zastavěná plocha a nádvoří) a znovu par. č. 969 až k hranici pozemku par. č. 970*

VPÚK na části pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky slouží k dopravní obsluze, příjezdu k hlavního vchodu, vchodu do dřevníku, vchodu do dílny, vjezdu do průjezdu do p. č. p. 37 a volnému přístupu k jižnímu štítu domu č.p. 37 z pozemku parc. č. 964 v k.ú. Chaloupky.

Přístup a příjezd na VPÚK nesmí být uzavírán vjezdovými vraty mezi pozemky č. 964 a č. 970. VPÚK nepokračuje dále od popsanych hranic po pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky, jižním směrem k pozemku par. č. 926 v k.ú. Chaloupky.“

a nahrazuje se následujícím:

„Odbor technický a dopravní Městského úřadu Hořovice jako příslušný silniční správní úřad podle § 40 odst. 4) písm. a) zákona č.13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozhodl na základě žádosti paní Hany Štorkové, nar. 01.09.1949, bytem Máchova 788, 266 01 Beroun ze dne 11.03.2008 a za využití rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13.10.2022, č.j. 59 A 13/2021-39, v řízení o určení právního vztahu existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. 964 v k.ú. Chaloupky, dle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

Na části pozemku par. č. 964 v k.ú. Chaloupky se nachází veřejně přístupná komunikace (dále jen „VPÚK“). Jedná se o část pozemku vymezenou:

- hranicemi pozemků par. č. 970 (příjezdová komunikace), par. č. 953 (ostatní plocha) a parc. č. 954 (zastavěná plocha a nádvoří), všechny k.ú. Chaloupky;
- spojnici mezi bodem, kde se sbíhají pozemky par. č. 954, par. č. 955 a par. č. 964 a bodem, kde se sbíhají pozemky par. č. 966/1, par. č. 969 a par. č. 964, všechny k.ú. Chaloupky;
- hranicemi pozemků par. č. 969 (zahrada), par. č. 968 (zastavěná plocha a nádvoří) a znovu par. č. 969 až k hranici pozemku par. č. 970, všechny k.ú. Chaloupky.

Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je zákres do snímku katastrální mapy s vymezením veřejně přístupné účelové komunikace v rozsahu, ve kterém je předmětný pozemek dotčen.

Účastníci řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu:

- Hana Štorková, nar. 01.09.1949, bytem Máchova 788, 266 01 Beroun
- Olga Daňková, nar. 23.10.1961, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov
- Josef Daněk, nar. 06.06.1957, bytem Neřežín 16, 267 62 Komárov“

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, (dále jen „odvolací orgán“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, se závaznými a platnými právními předpisy a posoudil úplnost dokazování z pohledu povinností uložených správnímu orgánu těmito předpisy.

Odvolací správní orgán z předložené spisové dokumentace zjistil následující:

Vydáním rozsudku Krajského soudu v Praze, č.j. 59 A 13/2021-39, ze dne 13.10.2022 bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 09.04.2021, č.j. 012724/2021/KUKS-DOP/Mal a zároveň rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního, ze dne 06.11.2020, č.j. MUHO/22136/2020 a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Jelikož v uvedeném rozsudku byla precizně zpracována celá historie řízení, nebude se k ní odvolací orgán vracet a v otázce, co doposud v řízení proběhlo, odkáže na rozhodnutí Krajského soudu v Praze č.j. 59 A 13/2021-39, ze dne 13.10.2022.

Odvolací orgán postoupil spisovou dokumentaci Městskému úřadu Hořovice, odboru technickému a dopravnímu (dále jen „MěÚ Hořovice, OTD“), aby věc v kontextu vydaného rozsudku znovu projednal a ve věci rozhodl. Spisovou dokumentaci obdržel dne 16.12.2022.

MěÚ Hořovice, OTD, usnesením ze dne 06.01.2023 oznámil nové projednání věci a postupem podle § 39 odst. 1 správního řádu omezil lhůtu pro dokazování v délce trvání 10 dnů od doručení usnesení.

Podáním ze dne 16.01.2023 se k řízení vyjádřila právní zástupkyně odvolatelů (spisová dokumentace neobsahuje doručky podání, které účastníci uplatnili vůči správnímu orgánu, odvolací orgán tak vychází ze soupisu spisu).

Podáním ze dne 17.01.2023 se k řízení písemně vyjádřil právní zástupce Hany Štorkové.

Přípisem ze dne 20.01.2023 nařídil MěÚ Hořovice, OTD, ústní projednání ve věci na 07.02.2023. Svě jednání nijak neodůvodnil a jelikož uplatnil koncentrační zásadu pro dokazování, nařídil ústní jednání mimo tuto lhůtu, což působí poněkud zmatečně. Tím spíše, že oznámení o novém projednání bylo doručováno mimo jiné prostřednictvím úřední desky, ale vlastní nařízení ústního projednání již nikoliv.

Dne 07.02.2023 se uskutečnilo ústní projednání na místě předmětné cesty. Ačkoliv dle správního řádu se z ústního jednání pořizuje protokol, MěÚ Hořovice, OTD, vyhotovil dokument, který označil jako zápis. V něm uvedl, jak bude postupovat a předložil nové podklady do řízení. Z obsahu zápisu je zřejmé, že se v rámci ústního projednání pokusil pouze upravit vztahy mezi účastníky. Během jednání bylo umožněno seznámit se spisem.

Následně se vyjádřili písemně odvolatelé i Hana Štorková dne 10.02.2023.

Dne 14.02.2023 MěÚ Hořovice, OTD, vyhotovil meritorní rozhodnutí ve věci (vydáno dne 16.02.2023). Proti rozhodnutí se odvolala Hana Štorková i manželé Daňkovi.

Odvolací orgán napadené rozhodnutí přezkoumal a rozhodnutím ze dne 19.05.2023, č.j. 043162/2023/KUSK-DOP/Svo jej zrušil a věc vrátil k novému projednání. V odůvodnění vyslovil svůj právní názor, kterým byl prvoinstanční správní orgán v novém projednání vázán.

MěÚ Hořovice, OTD, usnesením ze dne 24.05.2023 oznámil nové projednání, které nedoručoval veřejnou vyhláškou, ačkoliv mu to bylo odvolacím orgánem vytknuto. Navíc nové projednání oznámil dříve, než bylo vůbec rozhodnutí odvolacího orgánu pravomocné.

Písemným podáním ze dne 28.05.2023 se k řízení vyjádřil právní zástupce Hany Štorkové, který odkázal na předchozí podání. Zároveň v podání zúžil předmět původní žádosti a rozsah deklarace zaznamenal grafickou přílohou. Žadatelka tak upravila předmět své žádosti v souladu s § 45 odst. 4 správního řádu.

Písemným podáním ze dne 01.06.2023 se k řízení vyjádřili odvolatelé. Ti též odkázali na svá předchozí podání.

MěÚ Hořovice, OTD, usnesením ze dne 19.06.2023 znovu oznámil nové projednání, neboť si uvědomil nesprávnost svého předchozího jednání a usnesením znovu stanovil lhůtu k dokazování. V odůvodnění uvedl, že všechna předchozí podání považuje za řádná a budou součástí řízení, tedy účastníci, kterým bylo doručeno původní usnesení, se nemusí vyjadřovat znovu.

Ke druhému usnesení se podáním ze dne 21.06.2023 vyjádřila žadatelka, na které prvoinstanční správní orgán zareagoval přípisem ze dne 03.07.2023. Žadatelka na přípis odpověděla dne 05.07.2023 a požadovala opravu překlepu v datumu vyhotovení přípisu.

Písemným podáním ze dne 07.07.2023 se žadatelka vyjádřila k podání odvolatelů.

Přípisem ze dne 17.07.2023 oznámil MěÚ Hořovice, OTD, ukončení dokazování a umožnil účastníkům seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

Této možnosti žádný z účastníků řízení již nevyužil.

MěÚ Hořovice, OTD, vydal dne 15.08.2023 (vyhotovil jej 14.08.2023) meritorní rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí bylo právnímu zástupci odvolatelů doručeno dne 15.08.2023. Odvolatelé využili podat proti rozhodnutí opravný prostředek a dne 21.08.2023 podali své odvolání. Jedná o odvolání včasné.

Na základě podaných odvolání účastníků řízení prvoinstanční orgán neshledal důvod napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, tudíž předal spis s odvoláním Krajskému úřadu Středočeského kraje, Odboru dopravy.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, se celým spisem důkladně zabýval a zjistil skutečnosti, které vedly k rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Odvolací orgán se nejprve zabýval postupem prvoinstančního správního orgánu. Zároveň zkoumal, zda respektoval v novém projednání jeho závazný právní názor.

Ze spisu došel ke zjištění, že vada nesprávného doručování byla v řízení odstraněna, i když na počátku byl oznámeno nové projednání dříve, než bylo rozhodnutí odvolacího orgánu pravomocné a zároveň bylo nesprávně doručeno. To bylo napraveno vydáním usnesení nového.

MěÚ Hořovice, OTD, dále naplnil postup podle § 36 odst. 3 správního řádu a splnil tak povinnost vyrozumět písemně všechny účastníky řízení o skončení dokazování a poučil je o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí.

Odvolací orgán dále přezkoumal rozhodnutí po obsahového stránce a posouzení jednotlivých znaků.

K teoretické části znovu uvádí, že podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu, správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne o žádosti každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Správní orgán takto nepostupuje, pokud může o vzniku, trvání nebo zániku určitého vztahu podat osvědčení.

Pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí, že správní orgán vychází z důkazů, které byly navrženy účastníky řízení – tedy obdobně jako ve sporném řízení. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné.

Řízení dle § 142 správního řádu je řízením, které nemá stanoveny zvláštním zákonem žádné dotčené orgány, ani dotčené orgány nejsou ze zákona povinny vydávat závazné stanovisko nebo vyjádření, které by bylo podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci.

Správní orgán pak veškeré důkazy, které použil jako podklad pro rozhodnutí, uvede v odůvodnění rozhodnutí.

Odvolací orgán uvádí, že silniční správní orgán před vydáním rozhodnutí, kterým deklaruje nebo nedeklaruje existenci veřejně přístupné účelové komunikace (dále jen „VPÚK“), se musí zabývat následujícími kritérii:

1) kritéria zákonná

- zda jsou naplněny znaky pozemní komunikace uvedené v § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích,
- zda jsou naplněny znaky účelové komunikace uvedené v § 7 zákona o pozemních komunikacích,

2) kritéria daná soudní judikaturou

- předchozí souhlas vlastníka pozemku se vznikem komunikace,
- zajištění nutné komunikační potřeby některého z uživatelů.

Vymezení VPÚK dle § 7 zákona o pozemních komunikacích vychází ze tří znaků – silniční správní úřad posuzuje, zda komunikace slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí, nebo zda slouží ke spojení nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, a v posledním případě, zda slouží k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Nemovitostí je v tomto případě myšlena jak stavba, tak pozemek. Posouzení správního orgánu vychází ze skutečného stavu, který byl rozhodný v době podání žádosti. Skutečným stavem je myšlen fyzický vzhled komunikace – tedy zda je cesta v terénu patrná bez ohledu na to, zda se jedná o stavbu či nikoliv.

V předchozím projednání prvoinstanční správní orgán pochybil, když ve výroku rozhodnutí uvedl, že příjezd nesmí být uzavírán, což by odpovídalo konstitutivnímu výroku, který navíc nebyl nikomu adresován. Bohužel, od této skutečnosti se MěÚ Hořovice, OTD, v novém projednání vůbec neodklonil a rozhodl stejným způsobem. Jak bylo uvedeno již v předchozím projednání, výsledkem tohoto řízení může být pouze výrok, který na předmětném pozemku cestu deklaruje či nikoliv a přezkoumatelně vymezí její rozsah.

Jelikož celý výrok rozhodnutí obsahoval části, které spadají spíše do části odůvodnění a některé zákonné požadavky (identifikace účastníků řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu) neobsahoval vůbec, přistoupil odvolací orgán k postupu dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a výrok rozhodnutí změnil. Vlastní deklaraci existence VPÚK na pozemku p.č. 964, k.ú. Chaloupky, však potvrdil. Pouze rozhodnutí doplnil o zakres, který znázorňuje rozsah VPÚK ve vazbě na upravenou žádost žadatelky, neboť textový zápis by mohl být pro někoho méně srozumitelný.

Odvolací orgán dále konstatuje, oproti původnímu rozhodnutí se prvoinstanční správní orgán již více věnoval jednotlivým znakům VPÚK, které odůvodnil.

Odvolací orgán uvádí, že v řízení vyšlo najevo, že v době před uzavřením předmětného pozemku byla cesta v terénu patrná a stálá.

Cesta zároveň sloužila a stále slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí k napojení na ostatní komunikace. Z tohoto lze učinit závěr, že splňuje zákonná kritéria pro deklaraci VPÚK v rozsahu své zřetelnosti v terénu.

Lze tedy uzavřít, že zákonné znaky byly naplněny a za naplněné je považoval i Krajský soud v Praze (dále jen "soud"), který se zabýval především souhlasem předchozího vlastníka s obecným užíváním a nutnou komunikační potřebou (viz bod 54.).

Jelikož soud zcela nepokrytě projevil svoji zoufalost z hodnocení prvoinstančního správního orgánu pod vedením orgánu odvolacího s ohledem na délku trvání řízení, přistoupil nad rámec přezkumu žalobních námitek i k posouzení věci komplexně.

Soud v citovaném rozsudku uvedl (body 71. a 72.), že: *„...klíč pro vyřešení právní otázky, zda na sporném pozemku existuje veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, soud spatřuje právě v tom, že je třeba primárně jednoznačně zjistit naplnění předpokladu, že jde o pozemní komunikaci historicky (tzn. od nepaměti) obecně užívanou veřejností, jak tvrdí žalobkyně. Vždyť zodpovězení otázky, zda zde vůbec existuje dopravní cesta ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích užívaná v režimu obecného užívání podle § 19 téhož zákona, je prvním nezbytným krokem pro případné zkoumání dalších znaků veřejně přístupné účelové komunikace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 32/2012-42).*

Komunikace, u níž totiž nelze zjistit, zda byla některým z předchozích vlastníků veřejnému užívání věnována, avšak jež byla jako veřejná cesta užívána od nepaměti z naléhavé komunikační potřeby, je veřejně přístupnou účelovou komunikací (samozřejmě za současného

naplnění dalších znaků; srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 5 As 27/2009-66, či ze dne 22. 12. 2009, č. j. 1 As 76/2009-60).”

Obecné užívání následně zhodnotil v bodech č. 77 – 81. Z toho nakonec učinil závěr v bodě 83., kde uvedl, že považuje za prokázáno na základě shromážděných důkazů ve správním řízení, že po sporném pozemku od nepaměti probíhala účelová komunikace, přičemž tato komunikace byla volně průchozí, a to i přes ohrazení bránami, jelikož ty se nezamykaly a bránily jen tomu, aby z původně společného dvorku domů č.p. 16 a 37 neutíkaly děti a hospodářská zvířata. Z výpovědí svědků nevyplývalo, že by užívání cesty veřejností bylo ze strany vlastníka do roku 2004 nějak bráněno. Jelikož k takovému užívání probíhalo již za dob, kdy areál spravoval pan Rybář, byl konkludentní souhlas s obecným užíváním učiněn nejpozději v této době.

Soud dále uvedl (bod 84. A 85.), že sporným zůstává pouze to, zda VPÚK nezanikla ještě před rokem 2004, tedy zda neztratila jeden ze svých znaků ještě před tím, než byl pozemek prodán odvolatelům.

Tak jak účelové komunikace vznikají, tak mohou též zaniknout. Může se tedy stát, že cesta vyjde z užívání samovolně, aniž by někdo takovému užívání bránil – tedy vznikne např. alternativní komunikace, která převezme užívání veřejnosti a zanikne tak veřejný zájem na užívání cesty původní.

Soud se v tomto ohledu vyjádřil tak (bod 86.), že prokázání takové skutečnosti již není na žadatelce, ale na odvolatelích, neboť ze shromážděného důkazního materiálu nemá soud za prokázáno, že k zániku VPÚK došlo před rokem 2004.

V následujícím bodu zároveň uvedl, že není zcela vyloučeno, že by v průběhu 80. až 90. let předmětná cesta vyšla z užívání, ale zároveň se mu takový skutkový stav jeví jako značně nepravděpodobný. To odůvodnil tím, že by bylo neobvyklé, že by stát nebo obec uzavírala soukromoprávní dohody, přičemž ani nelze očekávat, že by individuální soukromoprávní dohody zanikající se změnou vlastníka sporného pozemku či na základě jeho libovůle zmínění vlastníci přilehlých nemovitostí vůbec přistoupili, jestliže možnost užívání sporného pozemku měli mnohem jistěji garantovánu právem institutem VPÚK.

Odvolací orgán, ač byl soudem důsledně poučen o závaznosti jeho právního názoru a možnosti polemizování v rámci kasační stížnosti, musí konstatovat, že tento závěr považuje skutečně za velmi akademický, který nelze v praxi vůbec aplikovat.

Odvolací orgán je názoru, že žadatelka v době před rokem 2004 neměla ani tušení, že existuje nějaké obecné užívání, kterému by dala přednost před soukromoprávním ujednáním. Cestu užívala, protože ji tak užívala po celý život. A jen zcela teoreticky lze přisvědčit představě, že pokud by původní veřejnost postupně začala užívat nějakou alternativu nebo by zkrátka přestala mít cíl, který prostřednictvím cesty dosahovala a okruh uživatelů by se postupně tenčil, že by si vlastník takové cesty opad zájmu důsledně sledoval a v jistém momentu by si

sám pro sebe prohlásil, že už se jedná pouze o uzavřený okruh uživatelů a ten ho užívá např. na základě výprosy.

Nicméně lze uzavřít, že v souladu s názorem soudu odvolatelé v novém projednání nepředložili žádný důkaz, kterým by prokázali, že cesta vyšla z užívání ještě před rokem 2004. Je tedy nutno konstatovat, že cesta byla užívána veřejností a s takovým užíváním byl udělen konkludentní souhlas vlastníka pozemku. Návrhy důkazů, na které odkázal odvolatelé v tomto projednání, buď již byly obsahem spisu v předchozím projednání (žádost o povolení úpravy v domku č.p. 37, stavební povolení ze dne 25.08.1978, notářský zápis č. N 435/85, NZ 408/85 postupní smlouva) nebo dokladovaly pouze okolnosti správním orgánům známé. Znalecký posudek z roku 1985 dokladuje pouze skutečnost, že součástí bylo i oplocení, o kterém však nikdo nemá pochybnosti, že se v místě nacházelo. Jak konstatoval sám soud, pozemek byl ohrazen, ale přesto zůstával dále průchozí. To stejné dokladují i zmiňované fotografie. Nikdo v řízení nerozporoval, že by se oplocení pozemku v místě vůbec nenacházelo.

Posledním znakem, který též zhodnotil soud, byla otázka nutné komunikační potřeby, což může být i nezbytná dopravní spojnice pouze pro jediný pozemek. Alternativní přístupová cesta musí fyzicky existovat a umožňovat plnohodnotné zajištění komunikačního spojení dotčených nemovitostí. Po vlastnících lze považovat vynaložení přiměřených nákladů na úpravu alternativní přístupové cesty, nikoliv však vynaložení finančních prostředků, které by byly ve zjevném nepoměru k tomu, co by alternativním řešením mělo být ve prospěch vlastnického práva vlastníků sporné cesty získáno. Jak uvedl soud v bodu 91., cesta nikdy nebyla užívána pro provoz větších vozidel, ale převážně jako pěší cesta s doplňkovým občasným využitím ručními vozíky či vozy taženými koňmi, provoz vozidel se omezoval na přístup k nemovitostem č.p. 16 a 37.

Soud v bodu 93. Zhodnotil, že : „z hlediska komunikační alternativy pro dům č. p. 37 je za tohoto stavu nutné říci, že žádnou komunikační alternativou nedisponuje. I když je pravdou, že pozemek žalobkyně p. č. 969 přiléhá k pozemkům p. č. 970 a 971/1, na kterých se nacházejí pozemní komunikace, k samotnému domu po pozemku p. č. 969 žádná komunikace patrná v terénu nevede. Vyžadovalo by to tak vynaložení nákladů na straně žalobkyně k tomu, aby takové komunikační připojení teprve zřídila.” S ohledem na to, že dřevník a dílna jsou plnohodnotně přístupné pouze ze dvora, tedy z předmětné komunikace, nemohl by přímý sjezd na pozemek p.č. 969, k.ú. Chaloupky, být považován za plnohodnotnou alternativu. Tedy i poslední znak byl vyhodnocen jako naplněný.

Soud v bodu 100. uvedl, že nejméně do 70. let minulého století na sporném pozemku byla VPÚK, přičemž nebylo prokázáno, že by tato pozemní komunikace před jejím svévolným uzavřením zanikla.

Soud zdůraznil, že v dalším řízení jsou správní orgány povinny respektovat jeho vyslovený závazný právní názor, kdy zcela konkrétně naznačil důsledky toho, kdyby odvolací orgán setrval v ignoraci jeho závazného právního názoru.

Odvolací orgán se v kontextu rozhodovací praxe v jiných, skutkově podobných řízeních, sice ne zcela ztotožňuje se závěry soudu, ale plně je respektuje, tedy je do odvolacího řízení převzal a řídil se jimi.

Odvolací orgán dále přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu námitek, které uplatnili odvolatelé.

Ad II.) Náležitosti rozhodnutí

Odvolatelé namítají nedostatky výrokové části, které neodpovídají § 68 odst. 2 správního řádu a považují ho za nesrozumitelný a nepřijatelný, neboť ukládá účastníkům povinnost nad rámec pravomoci správního orgánu.

Ve výroku chybí označení účastníků dle § 27 odst. 1 správního řádu.

Výrok stanovuje povinnost neuzavírat vjezdová vrata, avšak není patrné, komu se tato povinnost ukládá a jakým způsobem má být provedena.

Ve výrokové části je uvedena řada pozemků, aniž by k nim bylo uvedeno alespoň katastrální území.

Výrok je nesrozumitelný, rozsah cesty nelze z popisu zakreslit v mapě.

Odvolací orgán souhlasí s odvolateli, jedná se však o nedostatky, které bylo možné odstranit postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, což je postup, který má přednost před rušením rozhodnutí a vrácením zpět k novému projednání. Hlavní účastníci řízení byli do výroku doplněni, stejně tak katastrální území k jednotlivým výčtům pozemků. Povinnost, která byla ve výroku uvedena, byla bez náhrady odstraněna, neboť odstranění překážky nebylo předmětem tohoto řízení.

Odvolací orgán se též ztotožnil s námitkou poněkud komplikované popisné formy rozsahu VPÚK a z tohoto důvodu rozhodnutí doplnil zákresem do katastrální mapy, který je nedílnou součástí rozhodnutí.

Ad III., 3.1) Odvolatelé namítají, že v souladu s pokynem Krajského soudu v Praze předložili fotografie, které zachycují stav předmětného pozemku a bezprostředně přiléhajících nemovitostí. Z nich je patrné, že minimálně od počátku 70. let minulého století pozemek p.č. 964, k.ú. Chaloupky, nebyl veřejně přístupný, ale zejména na něm nebyla patrna žádná cesta. Na fotografii „Jituška a housátka“ z roku 1975 je patrné, že za brankou, kde začíná předmětný pozemek, je travnatá plocha bez jakékoliv známky užívání jako cesty. Odvolatelé tak mají za doložené, že minimálně v této době již předmětný pozemek nebyl užíván jako účelová komunikace. K zániku cesty tak došlo v 70. letech minulého století. To vyplývá i z ostatních fotografií.

Odvolací orgán konstatuje, že patrnost ve terénu, která však ani v předchozích projednáních nebyla zpochybňována a po celou dobu se považuje za znak prokázaný, nikterak nesouvisí s prokázáním znaku souhlasu s obecným užíváním, resp. nijak nevypovídá o tom, zda byla cesta veřejností užívána či nikoliv. Důležité je podotknout, že fotografie z minulosti byly součástí spisu již při projednání před soudem a jejich ztvárnění se nijak od nově předložených neliší. Na fotografii s housaty je vidět travnatý koridor, který, ač kvalita předloženého snímku není velká, je zřetelně jiný než místo, kde jsou housata s dítětem. Na snímku u prádla je též vidět povrchový rozdíl mezi okrajem fotografie, kde pozemek směřuje k brance a místem, kde stojí žena u prádla. Důležité je však znovu konstatovat, že fotografie může jen těžko prokázat, že cesta nebyla užívána veřejností. Odvolací orgán považuje též za důležité uvést, že odvolatelé v podání ze dne 10.02.2023 těmito fotografiemi dokládali oplocení pozemku a snažili se jimi prokázat, že pozemek nesloužil k veřejnému užívání, nikoliv k prokázání patrnosti cesty v terénu, jak tomu činí v odvolacím řízení.

Ad 3.2) Odvolatelé též namítají, že k výsledku svědků nebyly přizváni, nemohli se tak výsledkům účastnit, čímž došlo k vážnému zásahu do jejich práv.

Námitku ve vztahu k provedeným výsledkům lze označit za námitku minimálně opožděnou s ohledem na to, že výsledky svědků prováděl Obecní úřad Chaloupky. Ani v jednom z řízení před správními orgány po navrácení řízení od soudu se odvolatelé nedomáhali opakování výsledků a jak lze vyrozumět z rozsudku soudu, soud jejich váhu a dopad na procesní práva odvolatelů nijak nezpochybňoval a při hodnocení znaků k nim přihlížel.

Ad 3.3) Odvolatelé namítají, že se MěÚ Hořovice, OTD, vůbec neučinil žádné závěry o tom, že již v době, kdy předmětný pozemek vlastnila obec Chaloupky, pozemek nefungoval jako VPÚK. Jsou též názoru, že závěry, které učinil ve vztahu k původnímu vlastníkovi panu Rybářovi nemají oporu v provedeném dokazování.

Odvolací orgán konstatuje, že uvedené závěry neučinil MěÚ Hořovice, OTD, ale soud v bodě 83. výše citovaného rozsudku. Jelikož oba správní orgány jsou právními závěry soudu vázány, prvoinstanční správní orgán tyto závěry pouze převzal do svého rozhodnutí. To, zda cesta sloužila jako VPÚK v době, kdy ji vlastnila obec, považoval soud také za prokázané, pokud by odvolatelé svými důkazy neprokázali opak. To se však nestalo.

Ad 3.4) Odvolatelé mají zato, že bylo prokázáno, že v průběhu minulého století došlo k samovolnému zániku cesty na předmětném pozemku, a to v souvislosti s jeho užíváním. Daná oblast se vyvíjela, měnily se i její komunikace dle nové výstavby a potřeby na jejich zajištění, což je patrné z mapy. Setrvávají též v názoru, že žadatelka má přístup ke svému domu č.p. 37 z pozemku p.č. 969, k.ú. Chaloupky.

Odvolací orgán konstatuje, že odvolatelé nespécifikují žádný mapový podklad, o který své tvrzení opírají, námitku tedy nelze v této části vypořádat. Ve zbytku námítky odkazují na předchozí text a hodnocení soudu.

Ad IV.) Odvolatelé namítají hodnocení nezbytně nutné komunikační potřeby a napadají, že hodnocení prvoinstančního správního orgánu nemá oporu v provedeném dokazování. Setrvávají v tom, že si může žadatelka vybudovat sjezd na svůj pozemek p.č. 969, k.ú. Chaloupky, s čímž souhlasila i Obec Chaloupky.

Odvolací orgán konstatuje, že prvoinstanční správní orgán vycházel z hodnocení soudu, kterým je vázán. Soud v bodu 93. citovaného rozsudku uzavřel, že zřízení sjezdu nenahrazuje plnohodnotné využití nemovitosti č.p. 37 tak, jak byla užívána do doby odepření přístupu, tedy nelze jej považovat za alternativu. Žádost o povolení stavební úpravy domu č.p. 37 z roku 1978 bylo součástí spisu již v projednání před soudem, tedy i tento důkaz měl soud při svém hodnocení k dispozici.

Ad V.) Odvolatelé namítají, že není pravdou, že by žadatelka přišla o svůj přístup k domu č.p. 37 přes předmětný pozemek v důsledku jednání odvolatelů.

Odvolací orgán uzavírá, že prodej pozemku je záležitostí soukromoprávní a odvolací orgán se k tomuto postupu nebude vyjadřovat.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že podáním ze dne 30.08.2023, které bylo doplněno dne 05.09.2023 požádal právní zástupce žadatelky o vydání opravného usnesení, které se dotýkalo odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale i vlastního výroku. Jelikož odvolací orgán znění výroku změnil, je tento požadavek ve výrokové části již lichý. Změny, které se týkají odůvodnění lze skutečně opravit opravným usnesením, ale odvolací orgán neshledal, že by se jednalo o chyby, které by měnily význam vydaného rozhodnutí. Pokud shledá prvoinstanční správní orgán důvodné takové chyby opravovat, pak v souladu s § 70 správního řádu si opravu provede ten správní orgán, které rozhodnutí vydal.

Odvolací orgán, přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, podrobně se seznámil se spisovým materiálem souvisejícím s předmětem řízení a neshledal zákonný důvod ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí. Posuzoval předmětnou záležitost ve všech souvislostech, jak po stránce procesní, tak po stránce věcné, nezávisle na zjištění a hodnocení orgánu prvního stupně. Prvoinstanční správní orgán se sice dopustil v řízení výše uvedených pochybení, ale ta ve svém důsledku neměla vliv na výsledek řízení. Nesprávnosti ve výroku odstranil odvolací orgán postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, což má přednost před dalším prodlužováním řízení a vracením k novému projednání. Pro lepší

názornost vymezení VPÚK doplnil jako přílohu snímek katastrální mapy s vymezením plochy, kde se na předmětném pozemku VPÚK nachází.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat podle § 91 odst. 1 správního řádu.

(otisk úředního razítka)

Ing. Kateřina Svobodová

odborný referent silničního hospodářství

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Příloha: - zakres do snímku katastrální mapy

Obdrží

- Olga Daňková, Neřežín 16, 267 62 Komárov

- Josef Daněk, Neřežín 16, 267 62 Komárov

oba zast. Mgr. Renatou Wachtlovou, LL.M., advokátkou ČAK ev. č. 02469, se sídlem Pražská 346,
268 01 Hořovice, IDDS: hk6fwkz

- Hana Štorková, Máchova 788, 266 01 Beroun zast. JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem ČAK ev.
č. 08246, se sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, IDDS: q2yahca

Obec Chaloupky, Chaloupky 117, 267 62 Chaloupky, IDDS: 6eyakgs

- Městský úřad Hořovice, Palackého nám. 2/2, 268 01 Hořovice, IDDS: yjmbxfn

(s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a o zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení po dobu 15 dní)

- Obecní úřad Chaloupky, Chaloupky 117, 267 62 Chaloupky, IDDS: 6eyakgs

(s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a o zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení po dobu 15 dní)